

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XXXIV. Episcopo, Priori, & Archidiacono (a) Macloviensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

pientes, s.t. de quā aplenā fiduciam obtinemus, præsentium auētoritate mandamus, ut si evidens (c) necessitas, vel utilitas exigat, præbendas possis ejusdem Ecclesie de Capellis in perpetuum annexendas eisdem, sicut discretione prævia expedire videris, augmentare, reservata congrua singularum Capellarum presbyteris portione.

NOTÆ.

cap. 3. de offic. Vicar, cap. pervenie 28. de appel, cap. 6. de præbend. in 6. Trident. sess. 24. de reform. cap. 15. Illustrant Azot 2. tom. lib. 6. cap. 28: Garcia de benefic. p. 12. cap. 1. per totum. Solorzonus tom. 2. de jure Indianorum, lib. 3. cap. 14. num. 5.

(c) *Necessitas, & utilitas.*] Quæ praetant justam causam unioni, ut docet Barbola lib. 3. juris Eccles. cap. 16. §. 2. & dicimus in cap. sicut unum, de excess. Prælat.

- (a) *Veffrin.*] Ita legitur in quinta compilatione Honorii III. sub hoc ist. cap. 3. Vespriensis diocesis est in Hungaria, suffraganea Archiepiscopi Strigoniensis, ut jam notavi in cap. 19. de prescript.
- (b) *Concessa.*] In perpetuum videlicet annexa, cum recte uniri possint, congrua portione vi-

CAPVT XXXIV.

Episcopo, Priori, & Archidiacono (a) Maclovienſi.

Dilectus f. G. pauper clericus in nostra proposuit præsentia constitutus, quod cū Decano, & Capitulo Ecclesie Beati Martini Andegaven, preces (b) direximus & præcepta, ut ipsum quamcītō se facultas offeret, in Canonicum recipiēt, & in fratrem, vobis super hoc executoribus datis: vacantibus interim duabus in Ecclesia præfata præbendis, dictus clericus ut mandatum nostrum exequeremini, circa ipsum, à vobis cum instantia postulavit: sed quia ipsorum Decani & Capituli procurator excipiēdo proposuit nostras super hoc litteras non valere, eo quod in eis mentio non fiebat, quod præfatus Decanus ex donatione (c) Regis præbendarum ejusdem Ecclesie collationem haberet, vos mandati nostri executores non esse interloquendō dixistis, & sic illæ duæ præbendæ, quæ medio tempore vacuerunt, aliis sunt voltæ, & dictus clericus occasione hujusmodi, quam vos maliōsè receperisſe videnti, remansit haētenus suæ provisione frustratus: propter quod idem nostrari audientiam appellavit, appellationi cuius dicimini derulisse. Nolentes igitur ut sapientius clericus frustratus à vobis, litteratum nostrarum commido ulterius suspendatur, vobis firmiter mandamus, quatenus ratione hujusmodi, quam reputamus frivolum, non obstante, mandatum nostrum ad vos pro ipso directum taret hæc difficultate qualibet exequamini, quod ipse propter hoc ad nos ulterius non recurrat, nec vos possitis de inobedientia reprehendi, quæ idolatriæ comparatur.

NOTÆ.

- (a) *Maclovienſi.*] Ita restituendam esse hanc inscriptionem notarunt Cujacius, & Cironius in præsenti. Maclovienſis civitas, seu Maclovio polis, est in Gallia, prope Andegavensem, ferè Oceanō cincta, sancto Vincentio consecrata, ut tradit Chenu in serie Præfulum ipsius Ecclesie. Hic Episcopatus olim Aletensis dicebatur; translata autem fuit Sedes Episcopalis in civitatem Maclovium, quæ à sancto Maclovio ita nōmen accepit, anno 1140. à Joanne Grilleo, qui ex Abbe Begardensi, Ordinis Cisterciensis, Episcopus Aletensis factus fuerat, ut referunt Cironius in præsenti, Carolus & Iando Paulo in geograph. sacra fol. 150.

(b) *Precia, & preceptorias.*] De his litteris mōitoris, præceptoris, & executoris, quartum omnium hic mentio sit, regi in cap. ex litteris, de reſcripto.

(c) *Ex donatione Regis.*] Quo tamen jure Re-

ges Gallie conferent præbendas hujus Ecclesie, non satis liquet, præcipue cū jus commune resistat, & cautum sit laicis, nullam competere de rebus Ecclesiasticis disponendi facultatem, ut prebavi in cap. Ecclesia, de constit. Et dicimus in cap. 2. de rebus Ecclesie. Cui difficultati ut aliqui satisfaciāt, relati ab Arnulpho Rufe in tract. de Regalibus, opinione 4. affirman, præscriptione jus confertendi beneficia Regibus Gallie competere. Quæ solutio facile refellitur, siquidem præscriptio non tollit incapacitatem laicorum circa Ecclesiasticas res administrandas, cap. casam 7. de præscript. & talis præscriptio in iusta omnino est, cap. clerici de iudicis; nec magis felicit̄ Joan. Andreas, & Monachus in cap. licet; de præbend. in 6. dum docent Reges Gallie beneficia conferre posse propter sacramunctionem, quam suscipiunt dum coronantur, iuxta formam præscriptam in cap. 1. §. unde in veteri, de sacra unctione. Sed hæc unctione non tribuit aliquam capacitatem laicis circa ecclesiasticis.

siaisticas res administrandas: & licet alii laici unctionem recipient tempore baptismi, & similiter omnes Reges ungii possint, juxta ea quae adduxi in dict. cap. uno, de sacra unctione, non tamen ideo in aliquo gradu clericali constituuntur, sed laici manent, cap. cleros, 21. dict. cap. si quis deinceps 16. q. 7. His ergo omisssis sententias, verius dicendum est, iure Regalia, & Patronatus praebendas, & beneficia, de quibus in praesenti, conferre posuisse, cum enim illis temporibus intra iura Regalia Rex Francorum custodiam vacantium Ecclesiasticorum, & per conseqvens collationem praebendarum interim vacantium haberet, ut constat ex testamento Philippi Augusti apud Rigordum, ibi: *Præterea præcipimus, quod si praebendas, vel beneficium aliquod Ecclesiasticum vacaverit, quando Regalia in manu nostra videntur, secundum quod melius, & honestius poterant Regina, & Archiepiscopus, viri honesti. & literatis consilio fratris Bernardi conferant: salvis tamen donationibus nostris, quas per litteras nostras patentes quibusdam facimus. Hoc ius non abnuit D. Ludovicus consuetudine nixus, Willelmus Nangis de gestis sancti Ludovici, ibi: Sanè in beneficio Ecclesiastico conferendis, quae ad patronatum, sive donationem ipsius pertinebant, Deum semper pro oculis habebant, & electio & probata persona, ea quantum poterat, conferebat, precipue autem in Ecclesiis Cathedralibus, ubi Sede vacante ratione custodia Regalium, ex consuetudine pertinebat ad eum collatio praebendarum, quia personas inquiret & eligi faciebat per Cancellarium Parisiensem, & alias viros bonos. Idemque ius consuetudine partum agnovit Innocentius III. referatio ad Philippum Augustum, tom. 2, libri. Gal. tit. 26. num. 5, in quo ius collationis praebendarum vacante Laudunensi Ecclesia, dicitur pertinere ad Regem, secundum antiquam, & approbatam consuetudinem. Libertatem collationis Regiae praebendarum Sede vacante usum cepit Trecensis Ecclesia, addito Philippo Augusti diplome, apud Camuzatum: *Præterea de donatione praebendarum, quae vacantur in Ecclesia B. Petri Trecensis vacante Sede illa, quia non inveniebamus aliquem qui vidisset, quod non eas dedissemus, aut quod genitor noster pie recordationis Rex Ludovicus, ipsius tempore vacantis Sedis vacantes diffidet, & quia etiam ex assertione plurimum andivimus; quod praebenda, Archidiaconatus, & alia beneficia tempore illa vacanta futuro reservarentur Episcopo Trecensi ad conferendum quibus veller, concedimus dilecto nostro Hervo Trecensi Episcopo, ut ea conferat, & donationem illorum habeat, tam ipse, quam successores ejus Episcopi Trecenses. Quæ verba sic se habent in catalog. Trec. Episcoporum. Latè ius hoc Regum Galliarum fundant, immò & aliquorum Ducum & Comitum, P. Marcha lib. 8. concord. cap. 18. cum sequentibus, Allessiera de Ducibus cap. 8. Philippus Probus q. 49. per tot. Petrus Gregorius lib. 15. finitam, cap. 12. Robertus lib. 3. rer. judic. cap. 1. Cho-**

pinus de domino lib. 2. tit. 9. & de faura pol. lib. 1. tit. 3. num. 7. Solorzanius tom. 2. lib. 3. cap. 12. num. 28. Idem ius Regalia viguisse in Anglia satis constat in cap. 6. de iurepatron. in 1. collect. Regibus etiam Francorum coropetere ius conferendi primò vacaturam praebendam in singulari Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, probat Allessiera de Ducibus cap. 9. Altò quam Regalium nomine, nempe iurepatronatus, plenumque ad Principes læctiores pertinet plenum ius conferendi dignitates, praebendas, & alia beneficia, cap. cum inter, de consuet. cap. dilectio, de testibus, cap. final, de contest. praebend. junctis traditis à Petro Gregorio lib. 1. partit. tit. 28. cap. 11. Ex quo iure etiam olim donatio praebendarum Andegavensium spectabat ad Regem Galliarum, cum Ecclesia ipsa Cathedralis à Carolo Magno construenda fuisset, nec tenuis census dote cum ultra, ut constat ex ipsa charta fundacionis, quam resert Chopinus lib. 2. de faura pol. tit. 3. in hac verba: *Caroli, &c. Manurollus Episcopus Andegavensis civitatis, qui monasterio sancti Stephan, qui est sub urbis ipsius civitatis, prope murum conseruum, preset, nobis suggesto, ut quod antecessores Reges ipsi monasterio ad ipsius lumen Ecclesie sancti Mauritii conferunt, & nos modo per mercede ne l' angustum tale beneficium ei concedere deberemus, ut in locella illa ipsius monasterii, in quibuscumque pagis, vel territorio libet, ea videtur habere, nullus index publicus, nec ad careras audiendam, nec ad infraendas, nec freda exigendam, nec hostilitates, nec mansiones, aut paratas facientes, nec ullas redistributions requirendam, nec que fieri à longo tempore sunt consuetudinibus exactandum pro nostro augmento sub dignitatis nomine in luminaribus sancti Mauritii gloriis Martirij concedere deberamus, quod ita & secum, &c.* Unde cum hoc ius erogandi praebendas Rex Decano ipsius Ecclesie concessisset, in eumque transstulisset, Decanus, & Canonici in praesenti specie allegabant literas imprestatas ad praebendam proxime vacaturam in ipsa Ecclesia concedi debere, expresa ipsius praebenda innata qualitate, videbant quod ad Regem eius collatio spectabat; eam tamen excusationem Decani, & Capituli, ut frivolum rejet Innocentius in praesenti, & merito, cum collatio ipsatum praebendarum residens penes Decanum redierit ad suam naturam, & ad communes iuri canonici regulas, juxta quas plenissima beneficiorum Ecclesiastico. riu dispositio semper est penes Pontificem, cap. 2. hoc tit. 16. Et licet ex iure quod Rex Galliarum in Decanum transstulit, Dacianus ipse praebendas conferret; tamen Pontifex praebendas etiam iurispatronatus Ecclesiastici conferre potest, cap. cum dilectio, de iurepatron. docet Boëtius Epon. 99. herv. tit. de Regalibus, num. 15. unde recte Pontifex in praesenti predictam Decaniallegationem ut suam volam rejecit.

CAPUT